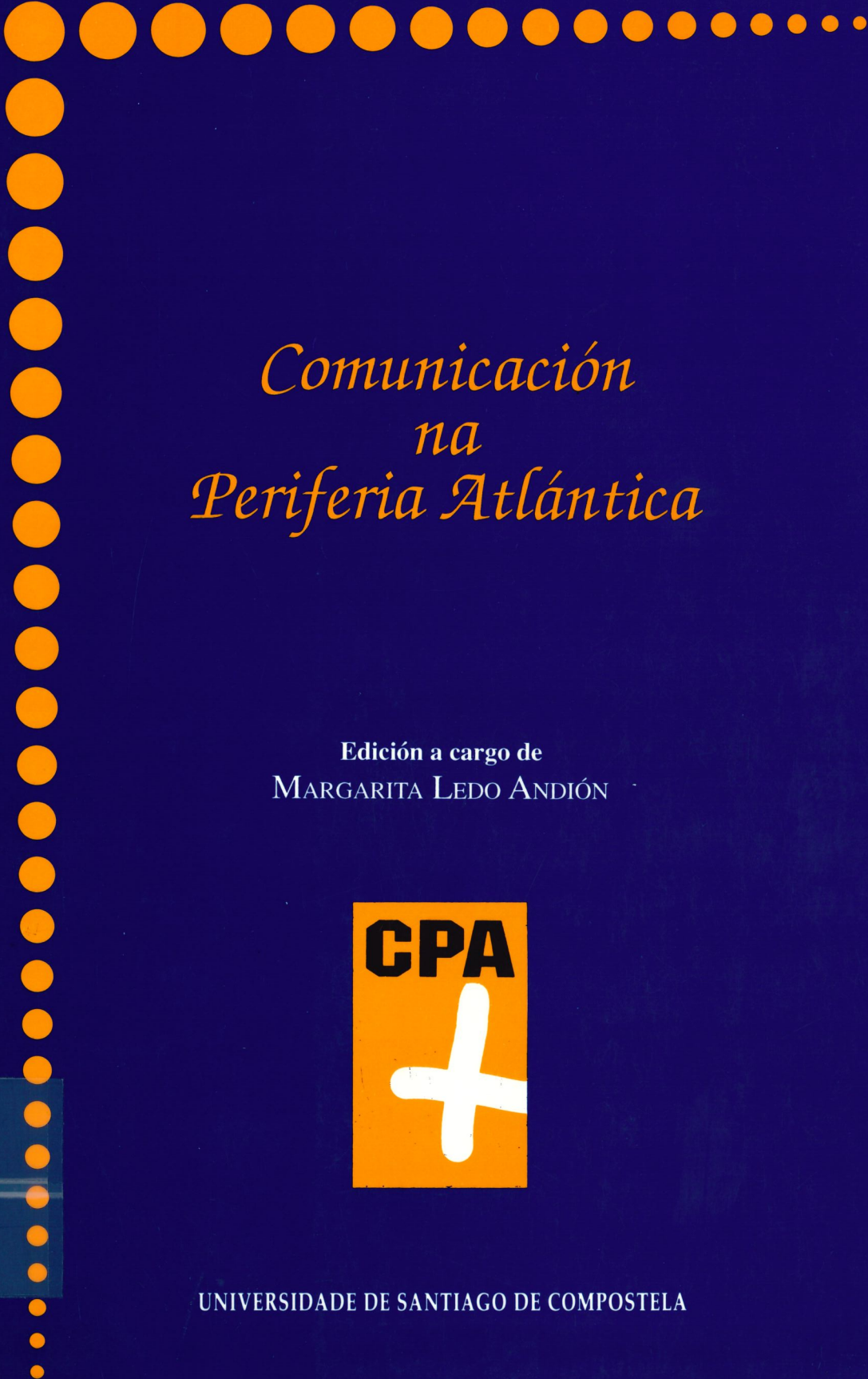

A decorative border of orange dots runs along the top and left edges of the cover. The dots are arranged in a grid-like pattern, with the top row having 15 dots and the left column having 20 dots, with some dots missing at the corners to form an L-shape.

Comunicación na Periferia Atlántica

Edición a cargo de
MARGARITA LEDO ANDIÓN

UNIVERSIDADE DE SANTIAGO DE COMPOSTELA

CONGRESO INTERNACIONAL DE COMUNICACIÓN NA PERIFERIA ATLÁNTICA (1º. 1995. Santiago de Compostela)

Comunicación na periferia atlántica : Actas do I Congreso Internacional (Santiago de Compostela, 8-10 de novembro de 1995) / edición a cargo de Margarita Ledo Andión. — Santiago de Compostela : Universidade, Servicio de Publicacións e Intercambio Científico, 1996. — 426 p. : il. ; 24 cm. — (Cursos e Congresos da Universidade de Santiago de Compostela ; 96). — Bibliografía. — D.L.C-1540/1996. — ISBN 84-8121-535-X

1.Comunicación-Congresos. 2.Medios de comunicación social-Congresos. I.Ledo Andión, Margarita, ed.lit. II.Universidade de Santiago de Compostela. Servicio de Publicacións e Intercambio Científico, ed. III.Título. IV.Serie

659. 2 : 316.77 (063)

© Universidade de Santiago de Compostela, 1996

Composición e maqueta

FAUSTO C. ISORNA

Edita

Servicio de Publicacións e Intercambio Científico
Campus Universitario Sur

Imprime

IMPRESA UNIVERSITARIA
Pavillón de Servicios
Campus Universitario Sur

ISBN 84-8121-535-X

Depósito legal C-1540/96

Introduction

Margarita Ledo Andión

*Chair professor of
Audiovisual Communication
and Advertising at USC
Director of the Conference*

The word Periphery truly no longer implies subordination, nevertheless it still brings about some warning.

From disparate societies and diverse centres of learning and research, drifting away from dualistic proposals, over and again we sail past a triangle of uncertainty, as at sea, and over and again we multiply our referential signs, knowing they too are subjected to changes. Thus our capacity to produce information—or to produce knowledge, or goods—is not to be measured so much in terms of its cost but rather in its ability to be circulated, and according to its useful value. Hence our concerns, so consistently stated in the stubborn theme presented to the public as the Policies for Dissemination. Or, if preferred, as the empowerment towards visibility. There might be toll barriers, certainly obstacles, but forever starting from the decision to assess the goals and plot the way back home.

In the Autumn of 1995, at a time when the University of Santiago de Compostela was celebrating five hundred years of existence, the recently established Faculty of Information Sciences organized CPA, the First Conference on Communication in the Atlantic Periphery. Because the market on its own may not take care of everything in this domain, nor should the University stand aside from the changes in the Media world and the discussions about models to configurate, or even subvert, the heavily publicised Information Society. Our presence in the field of contents was also subject of the debate, arriving at the conclusions of not being simple passive users of technology—ever cheaper, and the more accessible as well as redefining the role and the duties of scientific research, in need of true links to the empirical.

Introducción

Margarita Ledo Andión

*Catedrática de
Comunicación Audiovisual
e Publicidade da USC.
Directora do Congreso*

Na verdade, o termo *Periferia* xa non indica subordinación, pero mantén alertas.

Dende sociedades ben diversas e dende diferentes centros de estudo e de investigación, arredándonos de esquemas dualistas, atravesamos unha e outra vez o **triángulo de incertidume** das culturas marítimas e unha e outra vez multiplicamos os nosos sinais de referencia porque os sabemos sometidos a procesos de cambio. Tamén a nosa capacidade de produción de información—ou de produción de coñecemento, ou de produción de bens—non se mide tanto polo seu custo como pola capacidade de circulación e polo seu valor de uso. Eís o que nos preocupou e o que de xeito recorrente se expresou nun tópico teimudo que se apresenta en público como Políticas de Difusión. Ou, se se prefere, como o dereito de paso á visibilidade. Tal vez con peaxes, seguro que con atrancos, e sempre a partires da decisión de avaliar os obxectivos e o camiño de volta.

No outono do 1995, mentres a Universidade de Santiago de Compostela conmemoraba cincocentos anos, a recién constituída Facultade de Ciencias da Información, organizou o primeiro congreso de Comunicación na Periferia Atlántica porque, obviamente, tampouco neste campo o mercado poderá ocuparse de todo nen deberá a Universidade permanecer á marxe das transformacións no Sistema dos Media (como forma de produción, como tecnoloxía, como institución social) nen de discutir modelos que configuren e mesmo pervirtan a tan publicitada Sociedade da Información. A nosa presenza no eido dos contidos, a conclusión de non nos conformar con ser simples usuarios pasivos da tec-

noloxía —cada día máis barata, cada vez máis á man— e de redefinir o papel e a función da investigación científica, vencellándoa coa experiencia, á par da necesidade de ligames certos foron, asimesmo, albo de discusión.

A edición dos materiais do Congreso, segundo este se articulou en candanseu panel, é unha das respostas específicas á esa vontade de establecer puntos de ancoraxe nesta aposta, como tamén o é o proxecto "Televisión e interculturalidade na Bretaña, Galicia e o País de Gales" que tivo a súa orixe no CPA e que se concretou nun plano de traballo entre as Universidades de Haute Bretagne, Compostela e Aberystwyth, plano que inclúe como *partenaires* ás televisións públicas dos tres países. O devandito proxecto, ao aunar determinadas características que de seguido comentaremos, quereda se converter nun Modelo estable, que conxuge o nivel analítico coa observación do comportamento empírico de hipóteses, de interrogantes polas que se designan nunha serie de aplicacións puntuais. Neste caso, nun bloque común de espazos tv, ou eventualmente de co-produccións, que será emitido durante un determinado período de programación.

A idea de contexto, a idea de linde como inexcusable para calquera intercambio, o retorno a praxe como modo de nos achegar á comprensión do chamémoslle *mundo*, e nel á comunicación (isto tampouco é un ben comercial estándar, dixeránnos hai vinte anos, no transcurso da Conferencia Mundial de Radiocomunicación con sede en Costa Rica), formulámolo neste caso nos vértices dun Imañinario que presenta certos isomorfismos e que se presta ao comparatismo tocante á súa produción cultural. Pero formulámolo, asemade, activando a noción de alteridade, a relación entre diferentes en tanto que diferentes nos seus códigos e nas súas convencións, e a partires de que poidan entrar en relación e deste xeito constituírse nunha das pezas vivas e ricas da tan proclamada "Europa, mosaico de linguas e culturas". Países nómadas que encaran como posibilidade o modo novo que ten de viaxar a información e, mentres via-

The decision to publish the Conference material, issued from well structured panels, is one of the specific responses to the will to establish anchoring points in such an undertaking. So is the project "Television and Interculturalism in Bretagne, Galicia and Cymru", originating at the CPA, and converted into a working plan between the universities of Haute Bretagne, Compostela and Aberystwyth, that is scheduled to involve the partnership of the public television stations of the three countries. It would be desirable for this project to become a stable Model, uniting certain features that combine analysis with observation of the empirical behaviour of questions and hypothesis, to be defined in a series of specific applications. In this case, a common block of TV programming, eventually under co-production, to be aired inside a given slot.

The notion of context and borderlines, inexcusable for any exchange, and return to praxis as the means of approaching the understanding of what we usually call world, and within, communication (this is not a standard commodity for trading, we were told, a score of years ago, at the World Meeting held in Costa Rica), are all formulated here from the angle of a somewhat isomorphic Imagery prone to the comparisons related to its cultural product. But we formulate it further by activating the notion of otherness: the relation to whom is different by code and convention, whenever such relation may be engaged, to become a rich and lively part in the much heralded "Europe, mosaic of languages and cultures". A new chance for nomadic countries in the new means for information to travel, its journey defining a space that is Celtic, Latin and Scandinavian, a space for communication.

Peripheral countries, with varied systems of collective and institutional representation -of states, of stateless nations, regional and other-; a cross-breeding of cultures that assume otherness into their own identity, identity being a waning, dialectic construction, with or without future. Primeval ideas of revolving cycles, diverse myths about origins in sagas, characters and legends referring to the awareness of the home country; solar and lunar signs for our own representation, sharing with one and a thousand voices of the "Voie Lactée"; the

substratum of an active space flowing with fiction, but also with thought, in classic support media -this very book, vinyl records or celluloid film, and at some more performatic such as video or CD's-; all extending through to pure and simple Mediation, one of the fine arts that makes freedom of expression possible. Because exercising freedom of expression today means confronting new styles of censorship that usually consist of stigmatizing our products with the label of "commercially not viable".

The world of Academia, business and professionals, as well as some political instances, met to exchange expectations and joined in the analysis, discussion and actions needed in order to assemble the economic, technological, discourse and research elements and relate them under non-exclusive parameters of consensus, where returns are linked to recognizable standards of quality, both being common goals.

Interests akin, open to pluralistic proposals, ideas of a star-shaped strategy, where we are an active variable pursuing certain goals, embodied in practical development and acquisition of language skills to make us understand European communication policies. This brings back to memory, for the first time without nostalgia, the definition made by the Galician writer Otero Pedrayo in 1930, in his Ensayo histórico sobre a cultura galega, that said of our culture: "a vague longing for something else, manifest in imaginative enthusiasm or by opposed yet parallel irony and caustic criticism."

A true, disciplined awareness of timescales burgeoned at this meeting, with explicit manifestations such as the project referred to, between Bretagne, Cymru and Galicia, or other experiences of telematic applications for talks and presentations around the work in progress between the Faculty of Information Sciences and the University for Arts and Design at Helsinki, with regard to creating a programme, in the manner of an experience in Virtual University, by using videoconferencing, distance learning and Internet, in order to share and expand on the manifestations of the European Capitals of Culture in the year 2000, as well as to train students, researchers and other public in the exercise of intercultural communication.

xa, define un espacío céltico, latino, escandinavo de comunicación.

Países periféricos, con variadas fórmulas de representación colectiva e de institucionalización —dende as estatais, ás nacionais sen Estado ou as rexionais—; culturas mestizas que incorporan o "outro" á identidade en tanto que a identidade é unha construción en devalo, dialéctica, con ou sen devir. Idea primixenia de ciclos, de retornos, mito diverso das orixes en sagas, persoaxes e lendas cos que se simboliza a conciencia de "país", signos solares e luares con que nos representamos e que compartimos coas mil e unha voces da "Voie Lactée"; sustrato para un espacío activo de fluxos ficcionais, pero tamén do pensamento, en soportes clásicos —coma o é este libro, coma son os discos ou o celuloide— e nalgúns máis performáticos coma o vídeo, ou o CD, e que se alonxará ata a pura e simple Mediación, unha das belas artes que fan posible a liberdade de expresión. Porque a liberdade de expresión pasa, hoxe, por enfrentar novas mecánicas de censura que adoitan pendurarlle a todas as nosas producións o sambenito da "inviabilidade comercial".

Universidades, sectores profesionais e mais empresariais, Institucións políticas, trasferiron entre sí expectativas ao incorporárense á análise, ao debate, as operacións de reagrupar factores económicos, tecnolóxicos, discursivos ou de pescuda e de relacionalos baixo parámetros de consenso, parámetros non excluintes, nos que a rendabilidade teña que ver con patróns de calidade recoñecibles, e ámbalas dúas sexan constitutivas do común.

Afinidade nos intereses, apertura á pluralidade de propostas, á idea de estratexias en estrela, de sermos unha variable activa en determinados obxectivos que se incardinan no desenvolvemento práctico e en adquirir capacidade de linguaxe (facernos entender) no cadro da política europea de comunicación fanme lembrar sen señardade pola primeira vez aquela definición que fai do de nós, galegas e galegos, o Otero Pedrayo de 1930, no seu *Ensaio histórico sobre a cultura galega* é dicir, "no desexo vago doutra cou-

sa, manifestado en entusiasmos imaxinativos ou en contraria e paralela ironía e acerba crítica”.

Unha certa e disciplinada consciencia de prazo temporal agromou neste encontro, consciencia que acadou manifestacións explícitas coma o proxecto que referimos entre Bretaña, Gales e Galicia ou nas experiencias de aplicacións telemáticas para colóquios e presentacións de traballos en curso entre a Facultade de Ciencias da Información de Santiago e mais a Universidade de Arte e Deseño de Helsinki e que visa ensaiar a creación dun Programa, propio dunha experiencia de Universidade Virtual, utilizando a videoconferencia, a aprendizaxe a distancia e mais Internet para compartir e ampliar as manifestacións das capitais da cultura europea para o ano 2000 e preparar estudantes, investigadores e sectores da poboación no exercicio da comunicación intercultural.

Nos días que durou o CPA un dos eidos exemplares de discusión foi, non podía ser doutra maneira, o Audiovisual e as mudanzas estruturais que tiveron lugar en cadanseu país e na Europa no seu conxunto. O mercado e a competitividade como instancias máximas de reordenación do sector, a liberalización de infraestructuras, a multiplicación e a fragmentación tipolóxica de ofertas, —no 1995 xurden 98 novas canles europeas ou estatais—o fracaso relativo dos programas comunitarios orientados a pensar e coesionar a produción europea e o desaproveitamento de outros como BABEL ou a variante SCALE, de pequenos países, dentro do MEDIA-I centraron ponencias significativas na línea das conclusións da Conferencia Europea do Audiovisual, no Parlamento Europeo e en xullo do 1995, a piques de asistirmos á revolución dixital, advertiu João de Deus Pinheiro, e das súas recomendacións sobre Formación, sobre o activo dos referentes culturais nacionais para a produción ficcional (a Identidade como valor de cambio, o Audiovisual como elemento inalienable da creación cultural que xa adquiriu en público o rango de material), sobre a necesidade de renovación das fórmulas de co-producción e de difusión, sobre a comenencia de en-

During the sessions at the CPA, one exemplary topic of discussion was, inevitably, the Audiovisual world and the structural changes that have taken place in each country, and overall accross Europe. Competition and the market as the maximum instances to reorganize the sector, the liberalization of infrastructures, multiplying and breaking down offered typologies, the relative failure of Community programmes designed to think and give cohesion to Europe's products, and the underutilization of others, such as BABEL or its variant SCALE, for small countries, within the MEDIA-I: all these topics were addressed in important papers, along the lines of the conclusions of the European Audiovisuals Conference, at the European Parliament. There were also papers on the edge of the digital revolution; Joao de Deus Pinheiro's warning, and his recommendations on training; on the asset of national cultural references for fictional products (Identity as a value for change, the Audiovisual as an irreplaceable element of cultural creation); on the need to renovate the formulae for co-production and broadcasting; on the suitability of trying out with "niche" slots, new technical standards (16:9 format) and other technological appliances (Our minds play over the future pair: digital compression/multilinguism); support for dubbing programmes and changes to "style manuals", providing business culture, including new proposals to bring about coherence to the ideation, production and distribution.

For reasons of collective interest (economic, political and cultural), Europe is applying defensive measures in the audiovisual sector. But Europe must continue to purchase American product, in light of the scarce catalogue there is of European production to meet an ever increasing demand. This might be the last chance for Europe, now conveniently exposed in its diversity, in its struggle to forestall the disembarkment of USA by wishing out loud, albeit still being its major importer.

We might never again behold such a chance as this to hit the score and start defining the web of new relations that are to govern the policies for production and distribution in the Global/European Audiovisual Market. The need to coordinate politi-

cal and administrative instances with the academic and economic-business ones might not welcome this complexity as a choice petal of nowadays' confronting dichotomies, coupled contraries that do not yield much after all: Centre-Periphery, Private-Public, Concentration-Pluralism, Subject-Object.

For some time, the development of Information and Communication sciences shall, at Santiago de Compostela University, work its net accross the seas of Amadis and Erik.

Compostela, Summer of '96

saíar espazos "nicho", novos estándares técnicos (o formato 16:9) e outras aplicacións tecnolóxicas (sempre cavilei na futura parella "compresión dixital/multilingüismo"), nas axudas aos programas de dobraxe e nos recambios de "libro de estilo" na cultura empresarial, incorporando propostas que lle dean coherencia á ideação, produción e distribución.

Por razóns de interés colectivo (económicas, políticas e culturais), Europa está aplicando medidas defensivas para o sector audiovisual. Pero ten que seguir adquirindo produción americana diante da cativa oferta de catálogos de orixe europea e do incremento sen cese da demanda. Quizaves sexa a última ocasión para a agora oportunamente exhibida Europa diversa que frea a golpe de xaculatoria e de desexo o desembarco USA mentres segue a ser o seu principal importador.

Quizaves endexamais teñamos diante dos ollos unha posibilidade coma esta para acertar e entrar a definir a trama das novas relacións que van rexer as políticas de produción e de intercambio nese Mercado Global Europeo do Audiovisual. Poida que a necesidade de coordinar instancias político-administrativas, académicas e económico-empresariais nos faga, agora si, aceptar a complexidade como pétala da contemporaneidade fronte a dicotomías, pares de contrarios, que non rematan por dar muito de sí como aquela de Centro/Periferia, de Privado/Público, de Concentración/Pluralismo, de Suxecto e Obxecto.

Por muito tempo, o que veña ser o desenvolvemento das Ciencias da Información e da Comunicación na Universidade de Santiago de Compostela, terá as súas redes polo mar de Amadís e de Erik.

Compostela, verán do 1996

■ SESIÓN INAUGURAL

Ilma. Sra. Dna. Margarita Ledo Andión
Decana da Facultade de Ciencias da Información da USC

Excmo. Mgfc. Sr. Dn. Darío Villanueva Prieto
Rector da Universidade de Santiago de Compostela

Excmo. Sr. Dn. Manuel Fraga Iribarne
Presidente da Xunta de Galicia

Margarita Ledo Andión
Decana da Facultade de CC. da Información
Universidade de
Santiago de Compostela

Sr. Presidente da Xunta de Galicia; Rector da Universidade de Santiago de Compostela; profesores Gaëtan Tremblay e Pinto Balsemão; Decanas e Decanos das Facultades de Ciencias da Información; señores e señoras congresistas:

Palabras, como MEDIOS, como TECNOLOXÍA, como MERCADO adoito manteñen o suspense sobre a súa significación. Os Medios son os Medios; a Tecnoloxía, é a panacea universal; e o Mercado, o mercado na fin son as ganas irresistíbeis de comprar.

Hai, pola contra, palabras sospeitosas como Cultura, como Política ou como Comunicación. Palabras con evolución e con contradicións.

A favor do Mercado, dos Medios ou da Tecnoloxía elaboráronse Informes, Programas, Recomendacións anque sempre, porque o real é un referente teimoso, xorden cuestións respecto da Cultura, a Política, a Comunicación.

O Sistema dos Media, as Tecnoloxías como constitutivas dese Sistema, o Mercado en tanto instancia última de Regulación, non precisan territorio de seu.

A cultura, á política, á comunicación cómprelles en troques, un nexo terreal: entre o desexo, o que queres facer, e a vontade, o que, en determinados momentos, che convén facer.

Os Medios, as Tecnoloxías e a Mercadoría constrúen a realidade sobre dicotomías ben coñecidas: á Globalización correspóndelle o usuario individual; á Privatización e hiperoferta séguelle o cánon de acceso (pay per channel, pay per view, pay per minute...) mentres, e con vistas a interferir nesta configuración de Modelo único, os que se presentan no panorama das directivas europeas coa marca de PEQUENOS PAÍSES, e tamén as nacións sen estado e as rexións, conéganse arredor das relacións entre Cultura, Coñecemento e Políticas de Comunicación.

Tanto os uns coma os outros sabemos, porén, que non é posíbel pensar nin a Identidade, nin a Cultura sen os Media, sen os modos de produción industrial ou nas marxes dos vieiros que irán confluír nas Autoestradas da Información. Quizabes por iso mereza a pena discutir-

mos, tal e como se fará en cada Panel, aspectos económicos, tecnolóxicos, políticos, de aplicacións e de investigación. Porque estamos certos que o modo de se inserir pequenos países, nacións sen estado e rexións nun proxecto xeral, contribuirá dun ou doutro xeito a acadar fórmulas de éxito, para a produción e a difusión e, en curto, para a democratización dos espazos de comunicación.

Unenos, á periferia atlántica, a liña mórbida das augas. Unha fronteira franca que tamén nos outorga sentido do límite, do intercambio, da *imago mundi* que queremos poñer en conexión con outra *imago mundi*. Outórganos, esta fronteira franca, sentido do Outro como expectativa de reciprocidade, nin de similaridade nin de asimilación. Eu non son ti, pero son en canto que comparto contigo o lugar da experiencia como consciencia, a capacidade de linguaxe e de re-interpretación das mediacións: segundo o xénero, segundo a clase, segundo a ideoloxía, segundo a empatía: velaí a nosa capacidade de comprensión, e non soamente de computación.

Porque producimos e intercambiamos bens simbólicos dende unha área que é, de seu, unha encrucillada de culturas —de orixe escandinava, céltica, latina— témolo todo a favor para pensar en cómo situarnos no debate estratéxico da Comunicación, hoxe no centro do proceso productivo como outrora estivo no centro dos devezos de Modernidade, ou sexa, de sermos cidadáns iguais ou crer no sufraxio universal.

Aquí, na Europa; e agora, con pouco tempo para atinar ou errar; hai algúns aspectos que sobrancean neste debate. Estoume a referir ao eido audiovisual e recollo a preocupación polo dominio do modelo usamericano na moi rendíbel industria da conciencia. E dicir, sobre comportamentos e mutacións na cultura cotiá. Estoume a referir aos rendementos e as repercusións deses rendementos, caso de atinar no camiño a seguir, para as economías europeas, singularmente na creación de emprego, na formación de profesionais e, por fin, na tan reclamada creatividade, con catálogos de programas que nos manteñan os ollos ben abertos neste

universo en rede por onde as mensaxes, coma outrora os Anxos, andan en pasaxe.

Contaremos, é certo, coas tecnoloxías. Por exemplo, coa compresión dixital para a posibilidade de emisións multilingües. E urxe retomar, na información e na ficción, aqueles xéneros, aquelas convencións, aquelas construcións narrativas que o espazo europeo multicultural definiu, hibridou, metamorfoseou e logo, na historia, recodificou e que non teñen por que permanecer coma un corpus extraño ao Audiovisual. Tampouco temos porque engulir coma se fora un fracaso irreversible algunhas tentativas fallidas, produtos feitos de sobexo, que levan o alcume de "Europudding". Ao millor arremedamos mal a fórmula inicial e, de seguirmos nesa mesma fórmula, poida que non deamos nin cunha soa combinatoria fácil de dicir.

Cando o profesor emérito da Universidade de San Diego-California-USA, Dr. Herbert Schiller, estudia o mercado do audiovisual, párase non só na difusión e no consumo dos produtos USA, senón que se refire, precisamente, á exportación do Modelo americano: "One media-cultural sphere after another —say— has been seized for corporate marketing goals, sometimes by way of media product imports from the United States, sometimes by imitating American Pop-cultural production styles, often a combination of the two".

"Unha esfera cultural despois doutra —dinos— foi capturada polos obxectivos do marketing corporativo, ás veces importando produtos desde os Estados Unidos, as veces imitando os estilos da cultura Pop-americana, adoito mesturando os dous".

E collendo como mostra un comentario de LOS ANGELES TIMES a propósito do "American feel", do "toque americano" da soap-opera europea "Riviera", exclamará: "No wonder! The executive producer and creative director of the show are American".

"¡Non hai de que se estrañar! Tanto o produtor executivo coma o director creativo son americanos.

Tempos aqueles da postguerra na Europa, que tanto aproveitaron a USA; tempos en que grandes creadores, dende a arquitectura e o deseño ao guión e a dirección para cinema, foron anovar o entorno intelectual e a industria da cultura en América. Tempos aqueles en que o referente europeo ficaba para sempre nos emprendementos a pesar da deslocalización. Pensen, se non, no estilo fotográfico Magnum que, a pesar de se fundar no restaurante do MOMA, no 47, en Nova York, nunca se des-europeizou. E segue a ser para a Fotoxornalismo o referente central.

Adóitasenos dicir por parte dos expertos que, na Europa, o humor viaxa mal. E así será. Pero quizaves non viaxen tan mal os dramas —preferidos polas audiencias escandinavas— nin endexamais viaxará mal o estilo Documental. “Fago cinema para xente que come” dixo Jean Vigo. Fagamos producións con territorio, para xente que come. Máxime cando se tronzou a vara de medir grandes audiencias, cando esvae o concepto universal de “público”, de receptor pasivo, e temos que traballar co contexto, cos estilos de vida, con variantes étnicas e tamén de cultura política, con crenzas, con diferencias económicas e mesmo regulamentarias á par de procurar fixar estándares técnicos.

Nisto da viaxe, eu estou segura, entre nós, que a ironía viaxaría ben. A ironía, en permitindo unha linguaxe de múltiples códigos, esa ironía ben aprendida, que sabes de memoria, a ironía que Soren Kierkegaard chamou “Mastered Irony”, que non é chocalleira nin provocadora pero que expresa o senso dunha fenda.

Unha fenda ben diferente á abismal que se pode chegar a producir no cadro dos parámetros da privatización e da concentración verbo da democracia. No tempo dos Media a democracia non pode pasar do acceso libre e gratuíto á información, do pluralismo de contidos, dos

investimentos en calidade...da capacidade de pescuda e de experimentación; non pode pasar dese suxeito de dereito colectivo que son as nacións e onde, cada un dos actores, comparte Identidade.

Neste Congreso, que organiza a máis nova das Facultades da Universidade de Santiago de Compostela, queremos achegarnos a xeitos novos de relacionar o ámbito universitario das Ciencias da Información cos mundos da Producción e coas Institucións. Imos mergullarnos, xa que logo, en cómo pensar as grandes e urxentes cuestións que se manifestan no mundo dos Media, da Tecnoloxía, do Mercado pero como parte dun proceso que pasa pola Cultura, a Política e a Comunicación.

Douvos a benvinda, dende Finlandia e ata Portugal, con texturas de fondo como as de Islandia, Escocia, Irlanda, Inglaterra, Suecia, Dinamarca, Bretaña, Euskadi ou, agora, no que será o primeiro debate, O Québec.

Calidade e consumo ¿son incompatíbeis? Restros culturais diferentes ¿eliminán a competitividade?

¿Cábelles, á tecnoloxía, ocuparse de todo?

¿Que poderá aportar a Periferia tocante á responsabilidade do sector público en pequenos mercados?

¿Que consecuencias terá manernos fóra das formas contemporáneas de expresión, de produción e de difusión?

Imos abrirlle as portas ás interrogantes ata achegármonos ao papel que queremos nesta historia, ata albiscar qué papel cadaquén poderá mellor interpretar. Mesmo no que presentamos como un xogo estereotipado de falsos contrarios: “DESORDE INFORMATIVA/CAOS MUNDIAL”.

E ogallá que o fascinio polo fatídico deixe de formar parte do noso paladeo tan particular!

Gracias pola vosa presenza.